

Italija ni nikdar prosila maršala Petaina, da bi dovolil prosto pot za umik italijanskih čet iz Tripolitanije v Tunis in Alžir ter od tam v Maroko zaradi pritiska Angležev, zagotavlja agencija Stefani.

Novi ljubljanski mestni proračun je bil soglasno sprejet

Ljubljana, 6. marca.

Včeraj ob 5 popoldne je župan začel na mestnem magistratu proračunsko sejo. V uvodu se je najprej kakor običajno spomnil s toplimi besedami na zadnjem času umrlih zaslužnih Ljubljančanov, potem je prešel na poročanje o proračunu.

Na kratko je najprej označil priprave ter podčrtal, da je mestna občina Ljubljanska šele zadnji gospodar, ki prelaga bremena na druga ramena z zvišanjem nekaterih davčin. Mestna občina je zvišala proračun samo za 11%, medtem ko je Narodna banka ugotovila, da se je življenjski indeks v državi dvignil za 53%. Le toliko se je tedaj dvignil, da mestu Ljubljani ne bo treba nazadovati.

Potem je govoril o položaju mestnih uslužbencev. Ugotovil je, da ima mestno delavstvo razmeroma boljši položaj kakor državni uslužbenci, vendar je pri mestu še nekaj nižjih uslužbencev, ki so v razmeroma slabem gmočnem položaju, zato je bilo zanje predlagano zvišanje prejemkov. Tudi njihove družine bi občina rada podprla, žal pa to zazda še ni mogoče.

V poročilu o proračunu, ki ga je podal profesor Dermastia, je govornik podčrtal dejstvo, da je bilo treba proračun letos sestaviti za devet mesecev. Prvotni proračun je za 12 mesecev doletel 158.8 milijonov. Izdatke je bilo glede na sedaj veljavni proračun treba izdatno skrajšati. Ta proračun je uravnotežen ter ima za devet mesecev 113.356.000 din dohodkov ter prav toliko izdatkov. To pomeni zvišanje za 12.630.000 din ali 11.13%. Če upoštevamo vse izdatke, potem vidimo, da v primeru s starimi dohodki nastane primanjkljaj 13.071.000 din, ki ga je treba kriti z

že avtomatičnim zvišanjem že obstoječih davčin, kar bo dalo 7.104.000 din, za 5.967.000 din pa je treba poiskati kritja in nove dohodke v novih davčinah.

Izdatki za osebje znašajo 25.884.000 din. Gmotni izdatki so narasli za 870.000 din. Za šolsko prosveto je bil letos proračun povečan za 322.000 din. Vseh posojil, ki jih ima občina, je 191.430.000 din. Posojila podjetij samih znašajo 63.532.000 din. — Za cestna dela znaša povpreček 2.200.000 din, izdatki za socialno skrbstvo 6 milijonov 724.133 din. Povpreček od lanskega leta je 969.304 din. Izdatki za trgovino, obrt in industrijo znašajo 136.000 din, za občinsko gospodarstvo 861.536 din, za kmetijstvo, živinorejo in sadjarstvo 820.080 din, izredni 20.000 din.

Mestna občina ima od svojih podjetij veliko korist, ker ji vsa precej donosajo. Govornik je podrobno navedel stvarne in osebne potrebščine potrebščine mestnih podjetij, potem pa je prešel na dohodke, kjer je omenil, da 60% doklada za 9 mesecev znaša 9.000.000 din, socialna občinska doklada naj pa prinese 975.000 din. V podrobnosti je nato še razložil druge dohodke.

Župan dr. Adlešič se je nato zahvalil profesorju Dermastiji ter podal besedo za razpravo o proračunu mestnemu svetniku G. Dolničarju. Za njim je govoril mestni svetnik Kralj.

Na stavljene pripombe je zgoščeno odgovoril prof. Dermastia, ki je na koncu nato naprosil občinski svet, naj sprejme proračun s pravilnikom o izvrševanju kakor tudi vse specialne proračune.

Župan dr. Adlešič je nato proračun dal na glasovanje, občinski svet pa ga je sprejel soglasno.

„Barve v gorah“ - čudovito predavanje Slavka Smoleja

Skupina Skalašev je odšla v gore reševati. Tako beremo včasih v časopisih, ko začne vleči planince skrivnostni glas v gore izzivat božjo naravo, ki je v teh časih edina brez krinke, kakor je rekel predavatelj G. Smolej, ki ga je povabil Alpinistični klub Skala predavati in ki je snoči v nabito polni frančiškanski dvorani predaval.

Skromnega ga je predstavil predsednik kluba, ki je v nekaj besedah očrtal predavateljevo bogato delo glede planinske fotografije in njegove bogate izkušnje. Za to skromnostjo pa se skriva globoka duša, ki občuti v stvarstvu tisto ogromno življenjsko silo, mimo katere hodi današnji hedonisti človek brezbržno, za njo se skriva preprosta, ostra in globoka filozofija, ki te ravno zaradi svoje enostavnosti globoko dirne. Posebnost je njegovo gledanje na prirodo in vse njene pojave. Cvetlica njemu ni problem, kakor ga gleda znanstvenik-prirodoslovec, ampak jo gleda in ga zanima predvsem njeno socialno življenje. Kakor dober pošten in nepokvarjen človek mu je, ki si veseli, kadar ga srečaš, mu stisne roko in pokramljaš z njim. Njemu cvetlica na ravno tem kraju ni nekaj samo po sebi razumljivega, ampak vidi v tem smoter, vidi red in nujnost sile Stvaritelja. Globoka vera — ne dogmatična — odseda iz njegovih filozofsko-pesniških besed. Razgorana in razčlenjena stena njemu ni mrtva snov, ampak vidi v njej neprestani boj z naravnimi silami. Vse je minljivo, samo spreminjanje je večno, pravi.

Na platnu pred nami so drsele barvne slike, ki so kazale sedaj cvetje, sedaj pokrajinske slike ali pa ponosne in mrke gore, ki se koplejo v jutranjih ali večernih žarkih. Pokazal nam je krasne slike najrazličnejših planinskih cvetov in nas popeljal iz bahate doline, kjer je lagodnega življenja na pretek v gorske višine, kjer je trd boj za obstanek, boj, ki tudi zunanosti vtisne svoj pečat trdote. V dolini si videl veliko cvetlično družino, v gorah pa samotni regat ali kaj drugega, ki se je prilepil na borni košček rodovitne prsti. Kakor so bile slike tehnično dovršene, tako so bile dovršene tudi v tem, kako jih je prikazal. Čeprav so bile na zunaj statične, si videl, kako pred teboj živijo in rastejo. Občutil si njih dinamiko, ki jo morda prezeš, tu pa je bila živo prikazana, ker jo je fotografirala plošča živeje poudarila kakor oko.

Smolej zna motiv povezati v organsko živo celoto z okolico. Tako je n. pr. slika, ki kaže vršac zjutraj, ko se prebudi in ga oblije sonce, živa, kakor da sam stoji v tem čudovitem jutru. Motivi pri njem niso konvencionalni in zdrasni, kakor n. pr. pri nas križ, kozolec, cvetoča ajda in podobno, kjer je uspeh odvisen od boljše ali slabše tehnične rešitve. V izlivanju motivov je sam svoj mojster.

Naj nam to, kar bomo videli, še bolj podžge ljubezen do naše zemlje, je rekel v začetku in naj nam luč gora razplameneva ljubezen do evrope, očak Triglav pa naj bo branik tega, kar imamo, je rekel na koncu.

Poslušalci so predavatelja za vso lepoto, ki jim jo je dal, nagradili s ploskanjem in mu bili za lep večer hvaležni. Ljudje kakor Smolej, nam s svojim globokim, iz dna človeškim doživljanjem gora, posredujejo njihove lepote in njihovo globoko resničnost ter vzbujajo zanje najčistejši smisel. Kako do dna različno in neskončno vrednejše je tako predavanje od stereotipnega in praznega polmesčanskega mlakarjenja, ki je v našem planinopisju tako bahato zavladalo ter profanira planine in ljudi...

Ves včerajšnji dan je šel dež, z majhnimi presledki seveda. Kazalo je, da se ga zdaj ne bomo tako hitro iznebili. Pa se še kažejo na nebu jasnice in nemara, da se bo še danes napravilo lepo.

Lepi in koristni večeri

V zimskem času imajo ljudje zvečer časa na pretek. Spat se jim ne ljubi, samih iger, pogovorov in knjig pa se tudi od časa do časa naveličajo. Zlasti dandanašnji zato iščejo prilike, da bi se razvedrili in če le mogoče zraven tudi še kaj koristnega pridobili ter se obogatili z znanjem.

Zlepa se ni bila kakšna sezona tako bogata na najrazličnejših prireditvah in predavanjih kakor je letošnja. Skoraj brez izjeme vsa predavanja so izredno dobro obiskana, le za spoznanje nemara manj kakor so obiskane zabavne prireditve. Človek bi dejal, da gredo množice vases, tolikšna resnost se da razbrati iz dejstva, da zdaj pohajajo tudi predavanja, na katera jih prej ne bi bil spravil, tudi če bi jim plačal.

Pa še po predavanjih marsikdo ne gre takoj domov. Če le koga najde, gre posedet v kavarno, kjer se pomudi pri snovi predavanja, ki ga je poslušal. V resnih časih se začnemo zavedati, kolikšna blagodat je, da v blagodnečem materinem jeziku lahko poslušamo tehna izvajanja kulturnih delavcev. In poslušalec je ponosen, ko vidi, da se našti ljudje v prav vseh panogah znanosti in umetnosti najmanj tako dobro spoznajo, kakor se spoznajo taki delavci velikih narodov. Iz dna srca si vroče želimo, zdaj ko se prebujamo iz lakomiselnosti, da bi bili teh dobrot še vnaprej deležni. In pri teh razmišljanjih nas obide ta samozavest in ponos, pa tudi pripravljenost, da je naša sveta, srčna in prirodna dolžnost paziti in braniti svobodni dom, v katerem imamo tako lepo in nismo nič manj imenitni kakor drugi narodi v veliki hiši.

Mirno mesto v noči

Kaj pa je prav za prav z Ljubljano, bi se moral skoraj vprašati človek, ki ga po daljšem času pot spet zanese v Ljubljano. Saj je skoraj ni mogoče več spoznati v poznih urah

Zemljiške in druge špekulacije

Prodal parcelo, denar zaigral — Večjih kupcij ni letos

Prva dva meseca tega leta sta pokazala, da so navidezno nekoliko ponehale različne špekulacije z hišami, posestmi in zemljiškimi parcelami. Navidezno! Mnogi nekoncesionirani agenti in zaslužkarji so kaj agilno na delu in posredujejo na vse strani, da vlove kakega interesenta za gotove stavbe in posestva. Kupčije so sicer nekoliko ponehale, toda le zaradi raznih razmer in pojavov, ki so nastopili v hudem zimskem času. Sprva so ljudje sila navijali cene različnim zemljiščem in hišam. Zanimanje za hiše je ponehalo, kajti vsakdo si sedaj dobro premisli in napravi temeljit investijski račun, da — li bi se rentiralo spraviti denar v kake stanovanjske hiše, ki pač ne donosajo zaželjenih obresti, ko so velika davčna bremena, ko so potrebne mnoge poprave in ko po zakonu ne morejo hišni gospodarji poljubno zviševati najemnin.

Pojavlja pa se na drugi strani že tendenca k znižanju cen zemljiščem. Mnogi okoliščinski kmetje so hiteli prodajati svet, računajoč, da je sedaj za nje ugoden čas, ko lahko dobe čedne denarje za kako lepo in ob prometni točki stoječo parcelo. Res so mnogi spravili čedne denarje za zemljišča, toda drugi so bili tudi opeharjeni in so se vjeli na limance. Zanimiva je neka zgodba okoliškega kmeta, ki ima svojo domačijo tako-le v severovzhodnem delu mesta, kjer je posebno veliko povpraševanje po stavbnih parcelah, ki so po 100 do 200 din kvadratni meter. Možakar je prodal večjo parcelo in prejel čedne tisočake. Jurji so ležali pred njim na mizi, ko so pili likof. Napravili so kupčijo. Podpisali kupno pogodbo. Izvršen je bil prepis na novega lastnika. Možakar Matija je nekaj časa doma ogledoval čedne in nove jurje. Nekega popoldne ga je prijel. Pobral je jurje in odšel nekam v gostilno. Najprej so lepo pili. Vince je teklo od mize. Matija je bil vesel. Čez nekaj dni, ko ga je nehala glava boleti, je zopet primahal v neko gostilno, kjer so igrali hazard za velike svote. Matija se je spustil v igro. In drugo jutro je bil Matija ob denar. Sedaj nima Matija ne lepe parcele, na kateri je dobro pridelal, ne denarja. Išče okrog zaščitnika, da bi mu pomagal dobiti nazaj vse zaigrane denarje!

Taka je zgodba o Matiji! Mali posestnik Jakob je drugače okrenil. Sam je bil. Težko je obdeloval posestvice. Prišla je prilika, da je posestvice prodal. In denar je vtaknil v prav malo podjetje. Sam je bil zraven delaven in danes mu podjetje donosa čedne dobičke.

Pa res, zadnje čase se že strašno redko in ob res prav izjemnih prilikah po mestu polnočno klatijo v nogah negotovi pivci. In tudi prej tak običajnega »petjaca« ni slišati vsako noč, ampak prav redko — in ne več skoraj v vsaki ulici. Ali se je Ljubljana streznila, spametovala, postala »pilharšak«, ali kaj? Malo prav gotovo tudi to, saj so časi za norčije in vsakodnevno lahkomišelnost zapravljanje vse preveč resni. Malo pa je pivo modro pritisnila tudi nova naredba o policijski uri v gostilnah in kavarnah. Banska uprava je ukrenila prav pametno, ko je te ure pomaknila bliže polnoči in delj od jutra proč. Zdej je v Ljubljani na ulicah ponoči najmanj 50% vinjenih ljudi manj kakor jih je bilo svojčas in povrh se tudi tistim, ki hodijo zgodaj spat, ni treba več stalno bati, da jih bodo zbudili iz sladkih sanj tuleči derviši.

Zakaj je delavska delegacija pristala na 15% povisek BS

V sredo, dne 5. t. m. je bila v Ljubljani skupščina Glavne bratovske ekkladnice, kjer se je obravnavalo vprašanje pristojnosti pripevka delavstva za staro in novopokojence BS.

Sklenjeno je bilo, da dobijo upokojeenci BS vsi po 10% povisa ter se zagotovi vsem upokojoencem najmanjša pokojnina 300 din na mesec, dvojnimi eiroti in v dvomah pa 200 din. Poročeni z nizko pokojnino prejemaajo še družinske doklade, in sicer 150 din za ženo ter 50 din za vsakega nepreskrbljenega otroka.

Povisi se bodo krili iz prispevka, ki ga nosi eno tretjino delavstvo, eno tretjino industrija in eno tretjino banska uprava iz bednostnega eklada. Eventualni primanjkljaj krije BS iz izrednih dohodkov. Delavstvo bo plačalo svoj prispevek s 15% dodatkom na plačujoči prispevek na sedaj veljavne kat. mezde.

Na predkonferenci dne 4. t. m. se je vprašanje do podrobnosti predebatiralo, izraženi so bili sicer pomisleki proti povisovanju prispevka, vendar je prišla delavska delegacija do sklepa, da ako ona odredi, ostanejo pokojnine iste kot so bile, kar pa epično narasle dražje ne bi bilo socialno, ker aktivno delavstvo prispevke lažje pogreša kot pa upokojeenci višjo pokojnino.

Januar in februar sta letos zaznamovala v zemljiški knjigi okrajnega sodišča le 36 kupnih pogodb za celotno kupno vrednost 1.357.700 din, ko je lani samo januar zaznamoval kar 139 kupnih pogodb za vrednost 10.599.600 din. Pač zanimiva razlika, katere vzrok je v tem, da je sedaj nad kupnimi pogodbami uvedena strožja kontrola od osrednje vlade in morajo biti vsi predlogi odposlani najprej v Belgrad, predno lahko sodišče izvede prenos lastniške pravice v zemljiški knjigi.

Kakor zatrjujejo, je Borza dela prejšnji mesec kupila Rojinovo hišo v Kolodvorski ulici za 3.500.000 din. Drugače je kupčije ni bilo. V zemljiški knjigi sedaj zapisujejo prav stare pogodbe. Tako je Anton baron Codelli, graščak na Kodeljevem, prodal nedl. Marjetki Erzinovi, Ljubljana, Karlovska cesta šte. 14 parceli šte. 79/123 in šte. 179/124 k. o. Udmat v izmeri 1.480 m² za 105.250 din.

Drobne

Belgrad, 6. marca. j. Včeraj popoldne je bila seja upravnega odbora Glavne zadrzne zveze. Za predsednika Glavne zadrzne zveze je bil izvoljen predsednik vlade Dragiša Cvetković, za prvega podpredsednika minister dr. Franc Kulovec, za drugega podpredsednika inž. Voja Gjorgjevič, za tretjega podpredsednika Hrvat dr. Toma Jančević in za četrtega podpredsednika tudi Hrvat dr. Avguštin Juretič. Predsednik vlade Dragiša Cvetković je imel nato govor, s katerim se je zahvalil za izvolitev in zagotavljal zbrane delegate, da se bo držal zadrznih načel, posebej pa svetlih izročil pokojnega predsednika zveze dr. Antona Korošca.

Split, 6. marca. j. Kmetje na Trogirskem polju so pred dnevi pri razkopavanju njiv naleteli na ostanke neke cerkve. Našli so dele pločnika, cerkvenih oken in raznih pregrad. Dobili so tudi več stebrov in eno ploščo z napisi. Občina je obvestila o najdbi muzej v Splitu, ki je poslal na mesto svoje strokovnjake, ki menijo, da gre bržkone za cerkvico sv. Lovrenca iz 8. ali 9. stoletja.

Makarska, 6. marca. j. V tukajšnjem pristanišču je prišlo do pomorske nezgode. V pristanišče je zavozila ladja »Crikvenica« in se s kljunom zalutela v motorno ribiško ladjo. Ribiška ladja se je preklala na dvoje in se takoj potopila.

Belgrad, 6. marca. j. Prometno ministrstvo je za danes sklicalo plenum tarifnega odbora, da bo razpravljalo o predlogu ministrstva, da se ponovno povisajo železniške blagovne tarife. V zadnjih letih se je železniška tarifa že večkrat podražila in samo zadnje večje povisvanje je vrlo državi v enem letu okrog 800 milijonov dinarjev novih dohodkov. Po drugi strani pa železniški promet neprestano narasča. V tarifnem odboru so zastopniki vseh gospodarskih zavodov v državi.

Zagreb, 6. marca. j. Predvčerajšnjim je nemški poslanik von Heeren obiskal tudi podpredsednika vlade dr. Mačka na njegovem posestvu v Kupincu. Tam je dr. Maček po domače pogostil svoje goste, nato pa jih odpeljal na kmečkem vozu, katerega je kočiral sam, ogledovat njegovo posestvo. Z nemškim poslanikom je bil tudi nemški generalni konzul v Zagrebu dr. Freundt. Oba nemška diplomata, predstavnik sta imela s seboj tudi gospe. Zvečer pa sta von Heeren in dr. Freundt zapustila dr. Mačkov dom in odšla v Zagreb gledat v opero nastop dresdanske opere.

RAZPRAVE PRED MARIBORSKIM SODIŠČEM

Maribor, 5. marca.

Danes sta bili pred mariborskim okrožnim sodiščem dve razpravi. O prvi smo v »Slovenskem domu« že poročali. Zagovorjala se je 33-letna M. Zorec iz Maribora, obtožena, da je v neki gostilni izmaknila nekemu znanemu mariborskemu meščanu 5000 din. Po izvršeni tatvini je pobežnila ter so jo prišli na nekem dvorišču na Koroški cesti, toda denarja niso več našli pri njej. Tudi pri razpravi je tajila, da je nedolžna, pa je bila kljub temu obsojena na 8 mesecev zapor.

Pri naslednji razpravi so bile na vrsti velike tatvine na škodo trgovca Lamprehta v Rušah. Na zatožni klopi je sedel Lamprehtov hlapec 43-letni Anton Sirec. V času od 1939—1940 je izmaknil svojemu gospodarju raznega blaga v vrednosti nad 6000 dinarjev. Sirec je bil skrajna, ko je nastopil službo, pošten in priden, da mu je gospodar zaupal ključke ekkladnice. Poleg tega pa je imel še to dobro lastnost, da je samo on lahko krotil divjega Lamprehtovega konja, drug si pa nihče ni upal k hudi živali. Ko je pa Lampreht ugotovil, da mu hlapec kradel blago, ga ni odpustil, temveč samo posvaril, ker se je bal, da potem ne bi mogel nihče voziti z divjim konjem. To pa se je Lamprehtu maščevalo. Sirec si namreč ni vzel prav nič k srcu gospodarjevih opominov ter je kradel in zmikal naprej, dokler je ni bilo Lamprehtu tatvin zadosti ter je spoznal, da je bolje, če kupi pohlevnejšega konja, hlapca pa izroči sodišču. Tako se je tudi zgodilo. Sirec je bil danes obsojen na 6 mesecev zapor.

SELDON TRACE

KORAKI V NOČI

Roman s slikami

»Pretrsko jo je res... kot ste rekli. V to se ne da dvomiti... Ali če se ne vrne doktor, naj si poišče drugo služkinjo, da ji bo pomagala, kajti jaz bom odšla,« je rekla Jezno.

»Mislim, da veste zakaj je tako otožna,« je zaupno rekel Guidlugh.

»Ne, ne vem ničesar več razen tega, kar sem vam rekla. Jaz se ne mešam v njene osebne stvari, a tega si tudi ne želim. Imam pa seveda o njej svoje misli,« je rekla Jezno.

»Brigadir jo je začuden pogledal in pri tem povzdignil glavo.

»A kako si, deklica, mislite, da ni mize Bugh najbolj častivredna dama v Plathu?«

»Zakaj neka naj bi to mislila? Zato ker sem videla njeno spodnjo perilo, in to ni ravno tako, da bi se spodobilo pošteno ženski. Za nič na svetu ne bi oblekla rožnate kombineze kot jo ona nosi. Bala bi se, da me ne bi imel moj zaročenec za pocestnico, pa čeprav bi bila že poročena!«

Utihišla je in zajela sapo, ker se je pri tem govorjenju že utrudila.

»A sedaj mislim, da sem zaradi vas izgubila že dovolj časa! Imam bolj važne opravke kakor pogovarjati se z dvema policistoma, ki niti ne znata razločiti poštene ženske od — — —«

Konec stavka se niti ni slišal, ker je zaloputnila za seboj vrata.

»E, to ti je predznanje,« je rekel brigadir Bramley.

»To je zelo pametno dekle, g. brigadir. Pripovedovanje o spodnjem perilu pa je bolj važno, kot si vi predstavljate.«

Brigadir je bil malo užaljen, zmajal je z glavo, nakar eta šla v avto in se odpeljala.

»Kam gremo sedaj, gospod?«

»V bolnišnico. Če je doktor že dovolj okrevan, bi ga rad vprašal za nekaj podatkov. Zvedeti hočem poednost o mizi Bugh in o njenem elegantnem perilu.«

»Mogoče bi bilo bolje, da bi šli g. Guidlugh sami k Hadonu. Bolan je še in težko da bi sprejel obisk.«

Detekтив je bil s tem sporazumen in je odšel. Na njegovo zahtevo so ga odvedli v Hadonovo sobo. Ko je odpiral vrata, je elišal nežen in tih ženski glas, trenutek kasneje pa je stal pred Marle Dattmar.

Hotela je oditi. Detektiv ji je napravil prosto pot. Mimogrede jo je opazoval. Napravila je nanj zelo ugoden vtis. Zelo se je začudil, ko je videl Hadona v naslonjaču.

»Čestitam vam, da ste skoraj že odrasli.«

Hadon je videl pred seboj močnega človeka. Polna lica in košati brki so bili v nasprotju z živimi pronikljivimi očmi. Guidlugh je ogledoval doktorjev fini obraz, odločnost, ki so jo izražale ustnice ter veliko inteligenco, ki jo jebral iz oči.

»Torej inspektor Guidlugh, s čim vam lahko ustrezem?« je mirno vprašal Hadon.

»Z vašim dovoljenjem bi rad govoril z vami o izjavi, ki ste jo dali policiji.«

Doktor je s smehom pokimal.

»Mislim, da je policija računala na okolnosti, ko sem dal izjavo. Če iskreno govorim, se čudim, kako se mi je posrečilo eploh kaj govoriti.«

»Potem je bolje, da to izjavo zavrzemo, ter v protokol podate drugo izjavo. Prosil bi vas, da mi poveste po vrsti dogodke v tej važni noči, seveda, dokler vas ni zapustil spomin.«

»Sedaj mi je približno vse jasno. Ko že o tem govoriva, ali sem v svoji prvi izjavi omenil gospodinj?«

Guidlugh se je komaj vzdržal smeha.

»Ste, gospod! Sumili ste gospodarico, da je napovedala sestanek nekemu človeku. To ravno ni tako neobičajno, kot se je zdelo vam!«

Hadon je pogledal detektiva.

»Ste li že zaslišali mizi Bugh?«

»Govoril sem z vašo služkinjo. Zelo inteligentna deklica je. Misli, da njeno perilo oznanjuje njeno poštenje, odošno obnašanje. Z drugimi rečmi povedano, da vodi prevelika eleganca v perilu v nek ljubavni roman. Skratka, ta ljubavna afera se je, kot se vse zdi, končala z neuspehom.«

»Kot vidim, ste boljše poučeni o moji gospodinj kot sem sam.«

»Če se ženska v teh letih zaklepa v svojo sobo je joka, je skoraj vedno vzrok, nesrečna sentimentalna dogodivščina. Čim se bo mizi Bugh malo umirila, jo bomo zaslišali. Ta razgovor bo gotovo zelo zanimiv. Sedaj pa bi žele vedeti, kaj nam v lahko poveste o tej stvari.«

»To se lahko pove v nekaj besedah: Preden me je zadela nesreča, sem prebil noč bedé. Glava me je vedno bolj bolela. Odločil sem se, da grem v ordinacijsko sobo po aspirin. Ko sem prišel do vrat, sem elišal razgovor med mizi Bugh in nekim moškim, čigar glasu nisem spoznal. Bil sem tako predrzen, da sem prisluškoval. Slišal sem precej ostro prepiranje. Po mojem mišljenju je bil najbolj zanimiv ta del prepira: moja gospodinja je trdila, da je videla svojega prijatelja pod zelo sumljivimi okolnostmi v hiši Brandon.«

Hadon je utihnil, da bi bolje zapazil vtis, ki ga je napravila ta izjava na detektiva.

»Za božjo voljo, to je zelo zanimivo... to je še več kot zanimivo!«

»Zanimivo, kaj ne?« je malo ironično rekel Hadon.

»Da gospod. To res pelje do sklepa, da je neka zveza med tem nepoznanim človekom in dogodki v hiši Brandon!«

»Edino to sem razumel, da ga je mizi Bugh videla na tem mestu. Kaj pa je ona sama delala tam, nimam pojma. Najbolje boste naredili, če jo boste o tem v sami vprašali. Vse, kar vem, je to, da je prva v ljubosumnosti in v radovednosti. Nič se ne dogodi v Plathu, da ne bi prva zvedela, pa naj bo to rojstvo ali poroka.«

»Če mislite, da vas bo dogodek mizi

Bugh pripeljal na pravo sled za Cashdomom, se molite! Preenjujete važnost njene vloge! Samo če... Za božjo voljo! Menda ne mislite, da je bil to prav Cashdon?«

Hadon je pazljivo pogledal detektiva, ta pa je vzdržal njegov pogled.

»Zakaj ne? To ni prvič, da bi si zločinec pomagal s tako gosko...«

»Ali...«

»Zakaj ne?« je ponovil Guidlugh.

»Ne morete niti misliti, kaj vse naredi postarane ženske, če jih zajame ljubezenska strast! Ali je mizi Bugh imela kakšno zvezo s Cashdomom pred njegovo obsodbo?«

Hadon je odkimal.

»Vsi prebivalci Platha se med seboj poznajo, ali kljub temu Cashdon in mizi Bugh...«

»Menda ste hoteli reči Cashdon in mizi Marle Dattmar?«

Hadon je etisnil ustnice in ježno pogledal govorilca.

»Če vas to ne moti, se bomo izogibali imenu mizi Dattmar v tem našem razgovoru!«

»Dobro, gospod. Mislim, da se je družil Cashdon z mizi Bugh ob času, ko so se pokazali prvi vidni znaki njegove moralne pokvarjenosti. Obnašal se je z manjšim ali večjim obzirom proti njej, ter je imel pred očmi nekaj smoter. Ko je pobežnil iz zapora, se je spomnil, da bi mu lahko koristila kot še nikoli. Mislim pa, da je vaša gospodinja mislila na ločitev. Morda prav zaradi tega toliko joka in je vsa strta. Če ni te odločitve narekovala mržnja in gnev, lahko mislimo vse radi svoje varnosti. (Dalje sledi)«